

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. V.,
zastoupeného Mgr. Beatou Jeżowiczovou, advokátkou
sídlem Jablunkovská 2014/40a, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého
regionu
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2017, č.j. MSK 2513/2017, sp. zn. DSH/1380/2017/Bla, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, správního odboru ze dne 7.12.2016, č.j. MÚBR/67675-16/Mor, sp. zn. So-9592/2016/Mor/9, o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje se **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokátky Mgr. Beaty Jeżowiczové ve výši 16.463 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 29.6.2017, č.j. MSK 2513/2017, sp. zn. DSH/1380/2017/Bla žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, správního odboru ze dne 7.12.2016, č.j. MÚBR/67675-16/Mor, sp. zn. So-9592/2016/Mor/9. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu pro porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, dále vinným přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení povinnosti dle § 6 odst. 8 téhož zákona a dále vinným přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 tohoto zákona pro porušení povinnosti dle § 4 písm. b) téhož zákona. Těchto přestupků se měl dopustit dne 15.9.2016 ve 21:37 hod. poté, co z místní komunikace ulice Květná od domu č.p. 22 po místní komunikaci ul. Revoluční řídil motorové vozidlo tovární značky Peugeot RZ: X, na silnici č. 1/11 ulice Nádražní a místní komunikaci ulice Zahradní k domu č. 12 v obci Bruntál a nereagoval na výzvy policie k zastavení. Na výzvu z OOPČR Bruntál se odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem a předložit doklady řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Za tyto přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 28.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

2. Ve včas podané žalobě žalobce žalovanému vytýkal, že potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který vycházel z výsledku zasahujících policistů, aniž by se zabýval rozpory mezi jejich výpověďmi a pořízeným videozáznamem. Poukázal na to, že se výpovědi policistů zabýval i jiný odbor žalovaného, tj. odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, který v rozhodnutí č.j. MSK 18429/2017 ze dne 6.2.2017 uvedl, že věrohodnost svědeckých výpovědí zasahujících policistů je výrazně snížena, neboť nekoresponduje s videozáznamem ani s výpovědí svědka Z. a s výpovědí žalobce samotného. K přestupku neuposlechnutí výzvy policistů k zastavení žalobce uvedl, že celá délka popisované trasy činila přibližně 650 metrů a on si skutečně nejdříve vůbec nevšiml, že vozidlo, které za ním jede, je policejní. Světelný pokyn k zastavení vozidla uviděl až při odbočování z ulice Nádražní na ulici Zahradní, kde však stavěl ihned, když to bylo možné. Namítal, že poté, když si všiml pokynu k zastavení, urazil cca 150 metrů, než zastavil. Má za to, že tyto skutečnosti korespondují s pořízeným videozáznamem z policejního vozu. K vytýkanému přestupku nepodrobení se lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, vytýkal žalobce žalovanému, že uvěřil svědeckým výpovědím zasahujících policistů, že jej vyzvali k lékařskému vyšetření přímo na místě silniční kontroly, přestože podle videozáznamu monitorujícího tento zásah je zřejmé, že od zastavení vozidla do násilného vyvlečení žalobce z tohoto vozidla uběhlo pouhých 9 sekund, a po tuto dobu nemohl být vyzván k předložení řidičského oprávnění a osvědčení o registraci vozidla, včetně toho, že měl být vyzván k vystoupení z vozidla a ještě i k podrobení se lékařskému vyšetření. Žalobce považuje tvrzení policistů za účelová a nepravdivá, neboť v takto krátkém časovém úseku nebylo možno všechny pokyny vyslovit, natož aby na ně mohl zareagovat. Pravdou je to, že jej policista k ničemu nevyzval, rovnou jej z auta vytáhl a povalil na zem. Přesto žalovaný výpověď těchto policistů považoval za klíčovou a nepřiměřeností jejich jednání se vůbec nezabýval. K neuposlechnutí výzvy, aby se podrobil dechové zkoušce na policejní stanici žalobce uvedl, že je pravdou, že tato zkouška provedena nebyla a to proto, že k ní policisty ani řádně nebyl vyzván. Policisty mu byl daný pokyn „dýchej, ty zmrde“ na policejní stanici

jistě nelze považovat za pokyn oprávněné osoby k provedení dechové zkoušky. Navíc měl právo dechovou zkoušku odmítnout a k provedení odborného lékařského vyšetření jej nikdo nevyzval. Pokud je mu vytýkáno neuposlechnutí výzvy k předložení řidičského oprávnění, žalobce namítá, že z videozáznamu, který je bez zvuku, nelze prokázat, co mu policista sdělil a zda jej vyzval k předložení řidičského oprávnění. Navíc v době deseti vteřin neměl vůbec šanci řidičský průkaz předložit a v tak krátké době by policista tuto výzvu nestačil přednést. Z uvedených důvodů se žalobce proto domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 29.6.2017, č.j. MSK 2513/2017, sp. zn. DSH/1380/2017/Bla a připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i správním spisem Městského úřadu Bruntál, správního odboru, oddělení dopravně správních agend, č.j. MÚBR/67675-16/mor-so-9592/2016/Mor a rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru vnitra a krajský živnostenský úřad, č.j. MSK 18429/2017, sp. zn. V6/3586/2017/Neu, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodnutí žalovaného (ustanovení § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

5. Z obsahu správního spisu Městského úřadu Bruntál, správního odboru, oddělení dopravně správních agend, krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného na místě kontroly dne 15.9.2016 a z úředního záznamu obvodního oddělení Policie ČR v Bruntále z téhož dne, že 15.9.2016 ve 21:37 hod. byla policejní hlídka vyslána dopravním inspektorátem OOP ČR Bruntál na ulici Květná v Bruntále, kde si oznamovatel povšiml řidiče osobního motorového vozidla, který se dopouští několika přestupků. K popisu tohoto agresivního řidiče uvedl, že řídí osobní motorové vozidlo tovární značky Peugeot 307, modré barvy. Policejní hlídka si na ulici Květná před domem č. 22 povšimla projíždějícího vozidla uvedeného popisu, a proto jej za užití světelného VRZ a nápisu „Stop Policie“ se snažila zastavit. Řidič tohoto vozidla nerespektoval výzvy, objel policejní vozidlo a pokračoval v jízdě dál, kdy na křižovatce odbočil vpravo na ulici Revoluční, a poté pokračoval v jízdě na ulici Nádražní a Zahradní, kde byl před domem č. 12 zastaven. Během této jízdy bylo ze strany policejní hlídky opakovaně užito světelného a zvukového VRZ a nápisu „Stop Policie“, na které řidič nereagoval. Před domem č. 12 na ulici Zahradní v Bruntále, kde řidič zastavil, byl hlídkou vyzván, aby vystoupil z vozidla, na tyto výzvy nereagoval. Byl hlídkou také vyzván k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz motorového vozidla, na tyto výzvy rovněž nereagoval a s hlídkou vůbec nespolupracoval. Ze strany zakročující hlídky bylo použito zákonných výzev s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků, a ani na tyto výzvy řidič nereagoval. Proto pprap. P. P. otevřel dveře řidiče a za použití hmatů a chvatů byl řidič vytažen ven a následně mu pprap. P. přiložil pouta. Řidič byl 15.9.2016 v 21:50 hod. podle § 26 odst. 1 písm. a), s) zákona č. 273/2008 Sb. zajištěn. Byl posazen do policejního vozidla a ztotožněn a bylo zajištěno jeho vozidlo. Ve vozidle na místě spolejezdce seděl další muž, který celou dobu spal. Hlídka jej probudila a ztotožnila, z jeho

dechu byl silně cítit alkohol. Tento muž se dobrovolně podrobil dechové zkoušce přístrojem Dräger s výsledkem 4,23 promile alkoholu v krvi. Vzhledem k silné podnapilosti nebyl schopen hlídce podat žádné informace. Z dechu žalobce byl rovněž cítit silný zápach alkoholu, měl zarudlé oči a nejistou chůzi, křičel a s hlídkou nespolupracoval a choval se arogantně a povýšeně. Byl hlídkou vyzván k podrobení se dechové zkoušce přístrojem Dräger, což odmítl. Rovněž se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči. Z celkového jeho projevu bylo patrné, že je silně pod vlivem alkoholu a bylo podezření, že by mohl v protiprávním jednání pokračovat. Bylo proto rozhodnuto, že bude převezen na OOP ČR Bruntál k zadokumentování a následně převezen na PAZS Opava;

- z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 15.9.2016, že obsahuje jméno, příjmení, datum narození a bydliště žalobce, jakožto podezřelého z užití alkoholického nápoje s tím, že se odmítl podrobit dechové zkoušce i odbornému měření na alkohol a lékařskému vyšetření s odběrem krve a moči. V tomto úředním záznamu je poznačeno, že žalobce odmítl odpovědět na dotaz, zda požíval alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku, projevoval apatické, unavené a zpomalené chování, náladu s pocitem všemocnosti a křičel. Měl nekoordinované pohyby, byl dezorientován, jeho postoj byl nejistý, stejně tak i chůze. Mluvil překotně a měl zarudlé oči, a byl z něj cítit zápach alkoholu. Byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu, což odmítl;

- z oznámení Městského úřadu Bruntál, správního odboru, oddělení dopravně-správních agend ze dne 3.10.2016 adresovaného žalobci, že bylo zahájeno řízení o přestupcích žalobce a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 25.10.2016 v 9:00 hod.;

- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 25.10.2016, že při něm žalobce vypověděl, že „nesouhlasí s ustanovením § 6 odst. 8“, když dne 15.9.2016 přibližně ve 21:30 hod. jej policista OOP ČR vytáhl bez jakékoli předešlé výzvy ze stojícího vozidla Peugeot 307, RZ: X před domem Zahradní 12. Položil jej na zem, klekl na záda a spoutal jej, poté jej prošacoval a řval na něj, kde má zbraň. Z těchto důvodů nemohl žalobce předložit žádné doklady. Kvůli tomuto nepřiměřenému jednání policie se odmítl podrobit dechové zkoušce. Domnívá se, že v tomto případě policie zneužila svých pravomocí. Žalobce při tomto jednání navrhl výslech svědka J. Z.;

- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 7.12.2016, že při tomto jednání byl vyslechnut svědek J. Z., který uvedl, že 15.9.2016 viděl z bytu svého kolegy na ulici Zahradní přijet auto, které zaparkovalo a v zápětí nato během jedné minuty přijela hlídka Policie ČR za užití majáku. Policista přiběhl k vozidlu, bez jakékoliv výzvy vyrval dveře od strany řidiče, dotyčného vytáhl z vozidla, položil ho na zem a přiklekl a spoutal. Při tom křičel, kde má zbraň. Dotyčný ležel minimálně 10 minut na zemi. Svědek dále ví, že z vozidla byl vytažen spolujezdec a hozen na zeď. Dále byl při tomto jednání vyslechnut svědek pprap. P. P., který vypověděl, že 15.9.2016 vykonával službu s kolegou pprap. B., a kolem 21:00 hod. dostali oznámení, že se po Bruntále pohybuje řidič jedoucí agresivně, problikává dálkovými světly a najíždí na ostatní. Popisované vozidlo uviděli na

ulici Květná v Bruntále, vozidlo nemělo rozsvíceno předepsané osvětlení a chtěli ho zastavit předepsaným způsobem za použití modrého majáku a nápisu „Stop Policie“. Této výzvy řidič nedbal a pokračoval v jízdě po ulici Revoluční, použili i zvukové zařízení. Dále jel po ulici Nádražní a odbočil na ulici Zahradní, kde zastavil u domu. S kolegou šli k tomuto řidiči a vyzvali ho k předložení dokladů potřebných k řízení motorového vozidla. Řidič s nimi nekomunikoval, nespolupracoval a žádné doklady nepředložil. Byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce na alkohol, což odmítl a ani na tuto výzvu nereagoval. Následně byl za použití donucovacích prostředků vytažen z vozidla a zajištěn. Byl poučen o následcích toho, když se nepodrobí dechové zkoušce. Ve vozidle seděl jiný muž na místě spolujezdce, který celou dobu spal, jevil známky těžké opilosti a dobrovolně se podrobil dechové zkoušce přístrojem Dräger s výsledkem více jak 4 promile alkoholu v dechu. Po převozu řidiče na OOP ČR Bruntál byl opakovaně vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření, což odmítl a následně byl převezen na PAZ Opava. K dotazu žalobce svědek uvedl, že výzvy k tomu, aby se žalobce podrobil dechové zkoušce, proběhly ještě před jeho zajištěním, taktéž proběhly i na policejním oddělení, čemuž se žalobce rovněž odmítl podrobit. Zároveň při ústním jednání správního orgánu byl vyslechnut svědek J. B., který vykonával noční službu s pprap. P. a popsal stejným způsobem průběh zastavení vozidla žalobce s tím, že jeho kolega žalobci dával výzvy k vystoupení z auta, na které nereagoval. Proto otevřel dveře řidiče a vytáhl jej ven. Řidič byl zajištěn a posazen do služebního vozidla. Mezi tím byl několikrát vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení motorového vozidla, což neučinil a nespolupracoval. Byl také vyzván k provedení dechové zkoušky, kterou odmítl, stejně tak odmítl lékařské vyšetření spojené s odběrem krve nebo moči. Na otázku žalobce, jaké výzvy mu jeho kolega dával, svědek odpověděl, že se jedná o zákonem stanovené výzvy k vystoupení z vozidla, předložení dokladů potřebných k řízení vozidla i výzvy k provedení dechové zkoušky, kdy všechny tyto výzvy byly opakovány několikrát. Tyto výzvy trvaly asi minutu;

- dne 7.12.2016 vydal Městský úřad Bruntál, správní odbor – oddělení dopravně-správních agend rozhodnutí o přestupcích žalobce, které mu doručil dne 20.12.2016.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání žalobce ze dne 30.12.2016, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. K vytýkanému přestupku spočívajícímu v tom, že žalobce nereagoval na výzvy Policie ČR k zastavení vozidla, žalobce namítal, že si pokynu k zastavení všiml až při odbočování vozidla z ulice Nádražní na ulici Zahradní, kde je zákaz zastavení, urazil proto přibližně 150 metrů než zastavil. Má za to, že toto jeho tvrzení je v souladu s pořízeným videozáznamem z policejního vozu. Pozorným shlednutím tohoto videozáznamu č. From_20160915_213925-222931, rear_201601915_213925-222931-cd, který je rovněž součástí správního spisu správního orgánu I. stupně však krajský soud zjistil, že policie dávala žalobci výzvu k zastavení vozidla světelným zařízením, tedy majákem, což je na videozáznamu zřetelné světelnými odrazy z okolního prostředí. Žalobce však pokračoval nadále v jízdě a následně byl sledován policejním vozidlem, které za nim otočilo, kdy pokračoval dále v jízdě a teprve poté odbočil, jak sám tvrdí, na ulici Zahradní, kde zastavil. Nutno poznamenat, že videozáznam není doprovázen zvukovým záznamem, ovšem ze shodných výpovědí policistů v tomto směru vyplynulo, že použili i zvukového

doprovodu, na což žalobce rovněž nereagoval. Žalobce tak porušil ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále zákon o silničním provozu), podle kterého je při účasti na provozu pozemních komunikacích každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Je proto v této části žaloba nedůvodná.

8. Žalobce popíral, že by se dopustil přestupku podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jehož ustanovení § 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu, a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření, zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného tedy vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. Žalobce poukazoval na to, že od zastavení do násilného vyvlečení z vozidla uběhlo pouhých 9 sekund a není tedy možné, aby během tak krátké doby mohl být vyzván mimo jiné i k podrobení se lékařskému vyšetření. Poté, kdy již ležel na zemi a policista na něm klečel, by ani neměl možnost vůbec na výzvu k provedení dechové zkoušky zareagovat. Shlednutím shora uvedeného videozáznamu lze s žalobcem souhlasit v tom, že během jeho vyvlečení z vozu až do jeho zajištění nemohly být policistou proneseny výzvy (dokonce opakované) k předložení řidičského oprávnění a osvědčení o registraci vozidla a zároveň výzvy k podrobení se orientační dechové zkoušce na alkohol v dechu. Žalobce však sám při ústním jednání před správním orgánem I. stupně dne 7.12.2016 odpověděl na otázku, zda byl vyzván k provedení dechové zkoušky a vyšetření na požití alkoholu tak, že poprvé, když byl na zemi, a poté pak na obvodním oddělení. Z výše uvedeného úředního záznamu ze dne 15.9.2016 i z výpovědi svědků – zasahujících policistů je tak dle názoru krajského soudu dostatečně prokázáno, že žalobce byl opakovaně k podrobení se dechové zkoušce na alkohol a k lékařskému vyšetření vyzván, což odmítl. Proto i v této části neshledal krajský soud žalobu jako důvodnou. Pakliže zasahující policisté použili vůči žalobci nepřiměřeného zákroku, jednání či označených vulgárních výrazů, bylo na žalobci, aby se nápravy proti tomuto jednání domáhal u kompetentních orgánů Ministerstva vnitra ČR.

9. Třetím přestupkem, který byl žalobci napadeným rozhodnutím vytýkán, bylo to, že odmítl předložit na výzvu řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla, tedy porušení ustanovení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, dle něhož je řidič motorového vozidla povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského

policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole. Také ohledně tohoto vytýkaného přestupku žalobce namítal, že od zastavení jeho vozidla do násilného vyvlečení z tohoto vozidla uběhlo pouhých 9 sekund, během kterých jej nemohl policista stihnout vyzvat k předložení požadovaných dokladů a dále jej zároveň vyzvat k vystoupení z vozidla k podrobení se lékařskému vyšetření. V tak krátkém časovém úseku je podle něj nemožné všechny tyto pokyny vyslovit, natož aby měl čas na ně zareagovat. Naopak, policista žádnou z těchto výzev nepronесl a rovnou jej z auta vytáhl a povalil na zem. Žalobce v této souvislosti poukazoval na rozpor ve svědeckých výpovědích policistů v porovnání s pořízeným videozáznamem, který je bez zvuku a nelze prokázat, co mu policista sdělil, a zda jej vyzval k předložení řidičského oprávnění. Krajský soud k uvedenému žalobnímu bodu především uvádí, že podle výše označeného videozáznamu zjistil, že tento videozáznam byl pořízen bez zvuku, přičemž od momentu, kdy přibíhá policista k dveřím auta žalobce, zastavuje se u těchto dveří a momentem vytážení žalobce z místa řidiče uplynulo pouhých 12 vteřin. Videozáznam tedy odporuje tvrzení slyšených svědků – zasahujících policistů, že byl žalobce vyzván, a to dokonce opakovaně jednak k předložení potřebných dokladů, a jednak k podrobení se orientační dechové zkoušce na alkohol. Odporuje zároveň i tvrzení svědka pprap. J. B., že tyto výzvy trvaly asi minutu. Stran těchto žalobních námitek považuje krajský soud za zcela neadekvátní odůvodnění žalovaného pokud uvedl, že: „Z videozáznamu rear_20160915_214926 je patrné, tak jak popisuje již správní orgán I. stupně, že od přihlídnutí policistů k okénku řidiče uběhlo 10 sekund k události, kdy policista použil donucovacích prostředků a řidiče na zemi spoutal. Je reálné, že byl vyzván k předložení dokladů, neboť to logicky je první úkon policisty...“.

10. Závěrem krajský soud dodává, že žalobce v průběhu řízení předložil k důkazu rozhodnutí odboru vnitra a krajský živnostenský úřad žalovaného č.j. MSK 18429/2017 ze dne 6.2.2017, jimž bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, odboru správního ze dne 2.1.2017, jimž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 15.9.2016 kolem 21:45 hod. v Bruntále na ulici Zahradní z nedbalosti neuposlechl výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, když nereagoval na zákonnou výzvu policisty k vystoupení z vozidla, čímž narušil veřejný pořádek. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že videozáznam z policejního vozu nemůže spolehlivě prokázat vinu či nevinu obviněného, tedy žalobce, jelikož je bez zvuku a další problém odvolací orgán spatřoval v tom, že dle svědecké výpovědi obou policistů měly výzvy probíhat cca 1 minutu, což je v příkrém rozporu s výpovědí obviněného i svědka J. Z. a se samotným videozáznamem, ve kterém trvá okamžik mezi vystoupením policisty z vozu a následným vytáhnutím obviněného z jeho vozu 9 sekund, přičemž tato skutečnost výrazně snižuje věrohodnost svědeckých výpovědí svědků. K uvedenému rozhodnutí pak žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán poté řízení o přestupku zastavil, jelikož spáchání skutku žalobci nebylo prokázáno. Byť se jedná o skutkovou podstatu jiného přestupku, byly při něm hodnoceny stejné důkazní prostředky tímtož odvolacím orgánem naprosto odlišně.

11. Žalobci vytýkaný přestupek pro porušení povinností dané ustanovením § 6 odst. 8 silničního zákona spočívající v nepředložení řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla nemá oporu v důkazech provedených ve správním řízení audiozáznamem

provedeným z policejního vozidla a svědeckou výpovědí zasahujících policistů pro jejich rozpornost. Žalovaný jakožto odvolací orgán posoudil tyto důkazy nesprávně a krajskému soudu proto nezbylo, než jeho rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost zrušit a věc mu podle odstavce 4 téhož ustanovení vrátit k dalšímu řízení.

12. Podle ustanovení § 60 odst. 1 byl žalovaný zavázán zaplatit náklady řízení žalobci v celkové výši 16.463 Kč. Tyto náklady spočívají v soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a v nákladech právního zastoupení žalobce advokátem za tři úkony právní služby po 3.100 Kč, tři režijní paušály po 300 Kč, jízdné ve výši 527 Kč (z toho 143 Kč za spotřebu pohonných hmot a 384 Kč za opotřebení vozidla) a náhrady za ztrátu času ve výši 400 Kč, tj. celkem 11.127 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů. S připočtením DPH 21%, tj. 2.336 Kč činily náklady právního zastoupení žalobce celkem 13.436 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava, 11. ledna 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce